

מסורת הש"ס

[illegible]

מוסף רש"י

[illegible]

הוא יתחיל ואין חשון מנצי לעול
שהיה אלא שברגל הכל חברים

מחשבת קטריזם. יתר הקשר שלהם
מה לא מקושרין מאלם ומקץ האחד
שזכרן להיות מעט מן דף העליה בולט
שם היינו יואלם לאור ונזים שם
הרוב. כי הכא דלא אמרי' אלו
ומן שזמן בתוך הקן שהוא קרוב
לפני הקן אלא אמרי' מעמלם אחר:
דכלהו קרוב נינהו הלכך הלך
הרוב דלא אמרי' מרמי: **אמר.**
לא אנטרין לאשמועין אלא בשמי
נין וו למעלה מו ובשמיס גחלות
אח את שבו ולא זמן את שבו
ולמחר אלו מלא בתוך הקן שזמן
אלא לפניו ובאחזו של זמן אלא מלא
לפניו ולא לתוכו הלכך אסרי'.
אלא משום חששא דיוני דעמלה אלא
ולמחר שלם מאלן במקומן לפי שכן
ולמחר המוקפה לא מלא כולם יש
חשש שמא אלו שמאל לפני הקן המוכן:
אח מתוכו יאלו אלא מתוך המוקפה:
אלא **מיכישל קאמר** לא גרסי' אלא
אין ואל **מיכישל קאמר** בזה **בתחומה** ולא
בעליונה וכן. כלומר ותנא
לא אנטרין לאשמועין אסורים לאו
שזמן את של תחומה ולמחר מלא
בתחומה לפניו ולא בתוכה ולא מלא
בעליונה כלום אסרי' דאסרי' דאסרי'
חיישינן דלמא הוי דאומין אודו להו
הך שמה לפניו משל עליונה באל
תחומה אשתרביז למטה ומחיתו
אם לא אנטרין דאסרי' מן בעליונה
ותחומה ולא זמן את של תחומה ולמחר
מלא בעליונה לפניו ולא בתוכה ולא
מלא בתחומה כלל אסרי' ולא חיימא
אלו אורחיהו למקדן ומיקם בעודן
עמיס אלו אמרינן כפרי סריך מן
תחומה המוקפה וסליקו לפני
עליונה: **ויאמ' אין שם אלא הן.**
אין סביבותיהם אמתול אלא הן:
הכי אלו מופריס. דרזיל אלו הן
הואמן בתוך הקן ובאל לפניו:
ופורסיס. גדולים ופורסיס למרחוק:
דרדוי ארדו. מאחזו קן ואחזו להכא
דמפרש ואילו דעד מחמיס אמה
דקדק וויס. שזית הבית
דקדק להלאה

ולאכחמו לאיסור לכחוס במכתשת
ומיחזקה לקצב עליה צר: מהו דרמי
צדי: איכא דאמרי אמר ר' כו'. ר' יוחנן
אמר אלא לתבאר גרמי דהדין על קצב עמי
סבין וכו'. אם היו מרוקים זה מזה דלמא
ירק מבלין בגון צר ונבלים: ואשכח קו
דש"ס שהמה מועיל לעבוד: ללוי. דלוי
לכען קדריה קאמר בגון אדם המולה
ויז כד' אלא וקריה ופסי' משמע דהנה

ביצה פרק ראשון ביצה

הנהגתו מאליו והבא ונטל
הלך לו: (לפני הקו. דרך
מחוז למחיצה של כל קו וקו
רצונם ונחזרים לקו: הלך

"מתעכל קטריהו: "בתוך הקן ומצא לפני
 הקן אסורין: לימא מסייע ליה לר' חנינא
 "אמר ר' חנינא^ב רוב וקרוי הלך אחר הרוב
 אמר אביי ברך^ב רבא אמר בשני קנין זו
 למעלה מזו עסקינן ולא מבטיא זמן בתחתונה
 ולא זמן בעליונה ומצא בתחתונה ולא מצא
 בעליונה דאסירן דאמרין הנך אולו לעלמא
 הנך אשתרובי אשתרובי ונחות אלא
 אפילו זמן בעליונה ולא זמן בתחתונה
 יבא ומצא בעליונה ולא מצא בתחתונה
 הנך נמי אסירי דאמרין הנך אולו לעלמא

התקן סרוכי סריך וסליקו: יאם אין שם
ימי אילימא במפורחין איכא למימר התקן א
אלא: במדרין אי דאיכא קן בתוך חמשים אי
בתוך חמשים אמה פשיטא דמותרין דאמר מ
אין מדרה יותר מחמשים אמה ה'עלולס ו
יכונן קדימא "בקרר וזית מהו דתימא אדריו
יתרד חוי לקניה מדרה ואי לא לא מדרה: ג
את העלי לקצב עליו בשר יוב"ה מתירין ביה
העור לפני הדורסן ולא יגביהו אלא אם
הלל מתירין: גמ' תנא "וששין שאם קצ
אמר אביי מחלוקת בעלי אבל בתברא ג
עלי תנן מהו דתימא הוא הדין דאפי' תבו
להוריעך כחן דב"ה דאפי' רב ששלאלכתו
דאמרי אמר אביי לא נצרכא אלא אפילו ו
ממלך ולא תבר עלה קמ"ל וב"ש לא
ששמיא אומרים "אין מוליכין "טבח וסכין
וטבח וסכין ובית הלל אומרים "מוליכין וזה
אין מוליכין תבלין ומדוך אצל מדוכה ול
ב"ה אומרים "מוליכין זה אצל זה הכי השת
דאמר נשחק האי בהמה כחושה ומייתניא
קדרה נמי אפי' לאימולכי דאמר נשחק האי
אחריתא רלא בעיא תבלין הכא מאי ר
בין דשחטה לתברא קיימא: בית שמאי
תנא "וששין שמוחלין עליו בשר לצלי א
אבל לקדרה לא פשיטא לצלי תנן הא ק
אסור ת"ר "אין מולחין את החלבים ואין מה
שושוחין ברוח ע"ג יתרות אמר רב מתנה הלכ
רב מתנה "אין הלכה כר' יהושע בשלמא ל
סד"א יחיד ורבים הלכה כרבים קמ"ל הלכ
פשיטא "יחיד ורבים הלכה כרבים מהו דתימא
ללא שרית ליה ממנע ולא שחיש קא משמין

הי אסר ליה בית שמאי: גב' שאסור לעטלו. ל
הוא דרין דאפילו כהר גרמי. אסרי ב"ש דלמא כהר
נכניהה שטיט על מן שני אבין גויהה הכי על נכיהה
הי מעולא דאיכא למיחש דחייס עלה ומתוך: לא חייס לאתל
בתרן דטריט מתוך: כוונא שדוכין בן תבלין כמתוכין
הי דלא כעייא תבלין. כגון כרוב ולפת: מאי איכא למימר
מולחין אותו יפה: הא קא משמע לן דאפ' לגלי כעין קד
יפה יפה קרוב למיחש בשר שליווך קדרה דלא מיחא כ
ב"ש: ומאי שנא מעור לפני הדורסן. דשרי בית הלל מ

את חמיתו למסר יין בירושלים ברגל
שלא אמה אומר לא יגמור חף הוא
וע"פ שברגל הן טהורין, לא שטהרתן
ברגל מחבילין כלי העזרה מפני שנגעו

五

ספ"ש **ש"מ** דמותין דאמר מר עוקבא ב"ה המודה וכו' וקשה ולי מימייה דהוי ממר עוקבא שהוא אמורה וי"ל דע"כ אנו דלעריכו לומר דמר עוקבא דאס לאן כן לא מתוקבא מתענית דלא יתפור (נ"ב דף ע"ב): **אין** שוטיין העלי' וממנה לא יאריך לגופו וכל ולי כלי שצריך לגופו למקומו אפילו מלאכמו לאסור טעלין אותו כיום טוב וי"ל בדפדפק כל הכלים (שבת דף קנ"ג. וס"ס) מוקמטין ליה במתקבא שם צו שחקור כלי דע"כ מודו דלאסור כגון סיכי זרי ומזורי דקפיד עלייהו וכו' שמתירין היינו דוקא משום שמחת י"ט כדמפרש בגמרא: **לשוין** שפולחין עליו בשר צ"ל: לא משום דקרא מליה לאלי דמפ' בחולין (דף ק"א) אלא משום שנהגו למלכו כדי ליקח טעם [וע"י תוספות חולין ד"ה וסמקין]:

קו': 'ואם אין שם אלא הן הרי אלו מותרין: ה"כ
איכא למימר הנך אולו לעלמא והני אחריני גינהו
א קן בתוך חמשים אמה ארדויי אדרו ואי ר'ליכא קן
מא דמותרין דאמר מר עוקבא בר חמא יכל ה'המדרה
שים אמה ה'לעולם דאיכא קן בתוך חמשים אמה
מיהו דתימא ארדויי אדרו קמ"ל כל היכא דמדרה
דאי לא לא מדרה: **מתני'** ב"ש אומרים אין נושלים
ישר יב"ה מתירין בית שמאי אומרים אין נותנין את
א יגיביהו אלא אם כן יש עמו כ"כ בשר יב"ה
א ה"השוין שאם קצב עליו בשר שאסור לטלמלו
עלי אבל בחברא גרמי דברי הכל מותר פשיטא
הוא הדין דאפ' תברא גרמי נמי והאי דקתני עלי
אפ' דבר שזמלכתו לאיסור גרמי שרו קמ"ל איכא
נצרכא אלא אפילו תברא גרמי חדתי מהו דתימא
קמ"ל וב"ש לא חישי לאמלוכי והתניא ב"ה
זוליתין כ"טבא וסכין אצל בהמה ולא בהמה אצל
אומרים מ"וליתין זה אצל זה בית שמאי אומרים
דוק אצל מדוכה ולא מדוכה אצל תבלין ומדוך
זה אצל זה הכי השתא בשלמא בהמה אתי לאמלוכי
זה כחוישה ומייתנא בהמה אחריתי דשמינה מינה
יכי דאמר נשבק האי קדרה דבעיא תבלין ומייתנא
תבלין הכא מאי איכא למימר ממלך וליא תבר
קיימא: בית שמאי אומרים אין נותנין את העור:
עליו בשר לצלי אמר אב"י לא שנו אלא לצלי
מא לצלי תנן הא קמ"ל דאפ' לצלי כעין קדרה
את החלבים ואין מהפכין בהן משום ר' יהושע אמרו
אמר רב מתנה הלכה כר' יהושע איכא דאמרי אמר
ר' יהושע בשלמא למ"ד הלכה כר' יהושע אצטריך
הה כרבים קמ"ל הלכה כיחיד אלא למ"ד אין הלכה
כהה כרבים מהו דתימא מסתבר מעמיה דר' יהושע דאי
לא שחית קא משמע לן ומ"ש מעור לפני הדירוס
התם

גמ' שאמר לעטלו. דאמטעד ליה זורק י"ט: **כתבא גרמי.**
י. אריי צ"ש דלמא חזר לעטלה ממליך ולא חזר ואשכחא דערה
אזוי גופיה הכי לא נזכרא הא דאמרין אכל תבוא גרמי דברי הכל
וממלך: לא חישי לאמלוי. בתמיה ופרק לאזי: **אין מולין טעם**
בעלה שדורין בן חנני בתמיה: **שפא הא קדרה.** אין מנשלא לא טעם
יב ולפת: מאי איכא לחמיר גרסי: קמ"ל לא גרסיין: **שמוחין עלין.**
ממע לן דאפי לגלי כעין קדרה אסור. האי אכל לקדרה דקאמר אפי
שלגור קדרה דלא חימא כל עלי שרי: אין מולין **אם כהנאים.** ביום
הדורסן. דשרי בית הלל משום דאי לא שריה ליה ממנע ולא שמיט:
התם

טוב ולישטעטן ווירטוס בני אדם, וויב"ה מירין. ושני ביש ובי"ה שמואלין ע"ה הער ביש ובי"ה אכל בישו להבטיח שצריך מלה הבהל, למעט מלה את העור. ת"ר אין שמואלין את החלל משום ר' יהושע אמרו ששטחן ברות ע"ה יחידות. אמר רב מנחם הלחא כ"י יהושע, (ה) נראה דלמי רצו"ה י"ה בני לאן ג"ה אין שמואלין את המעטין י"ה קולס אין דאן טעטלס את

עין משפט
גר מצוה

[illegible]

גליץ הש"ס

גם' רבא אמר בשני קנה.
עין לקמן דף כה ע"א
רש"י ד"ה ומלא:

יְבִינוּ חֲנָאֵל

[illegible]

א. דאמרי אין הלכה בזה.